

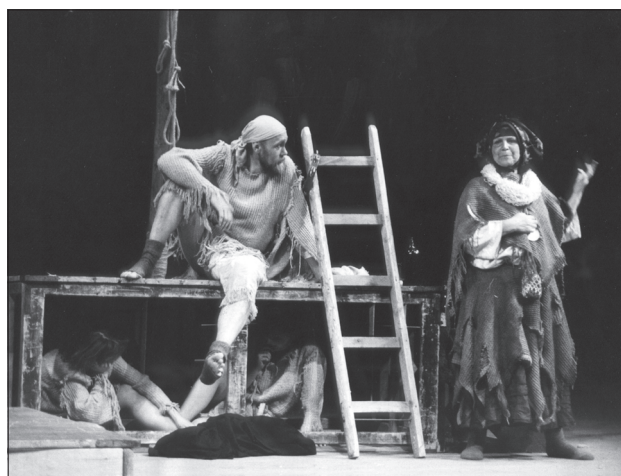
1919 LD Sokola zal. uč. Konůpek. 1949 stálá LS ve škole v Přáslavicích, 1950 7 představení, např. Vodníkova Hanička, 1951 Kašpárek detektivem, Vodníkova pomsta a dalších 5 her.

KARLOVY VARY, viz též BOHATICE, DOUBÍ, DRAHOVICE, POČERNÝ, STARÁ ROLE, o. Karlovy Vary V 17. stol. první zprávy o divadle. 1718-1787 se hrálo v prkenné boudě na Staré louce Za alejí. 1788 otevřeno městské divadlo Figarovou svatbou. 1886 budova divadla zbořena a postavena nynější, arch. Fellner a Helmer, upravena 1948-1949, 1998-1999.

416 / Městské divadlo, arch. F. Fellner & H. Helmer, 1884-1886, exteriér asi 1960.

1920 zal. DrO TJ, 20 členů. Hlavním organizátorem knihkupce D. Krejzy. Po 1929 směl hrát 6x do roka v městském divadle, veselohery, frašky. Centrem a oporou českého div. *Slovanská beseda*. 1930 zal. SDO, od 1933 organizátorem Jos. Maret. Původní drgíe frašek a veseloher se změnila, 1936 po spojení obou OS přibyla hudební představení a operetky, v činohře větší podíl národní a politicky aktuální tematiky. Hrálo se i v Sokolově, Lubenci, Lokti, Chodově, Jáchymově, mj. Jízdní hlídka, 1937 Bílá nemoc. Jh. Baldová, Arno Krumphansl, Vlasta Burian. Během německé okupace pohraniční v činnosti pokračovali společně s totálně nasazenými.

417 / Divadelní studio D3, Fernando de Rojas – Milan Calábek: Zavraždění sv. Celestýny, kuplířky z města Salamanky, 1988.

1945 *Jednotný výbor div. ochotníků* (zal. Josef Maret) se samostatnými odbory *dramatický J. K. Tyl*, dále hudební, *operní a operetní*, pěvecký, zábavní. Nejproduktivnější Tyl, např. Mikuláš Dačický z Heslova, Zvíkovský rarášek a Paní mincmistrová, r. Maret, sídlili v hotelu Pošta (1999 prostor Léčebného domu Termál). 1945 dále DrO SČM Poslední muž. V 50. letech DS ZK *Železničářů* na scéně ve Varšavské ulici. 1956 DP z popudu h. karlovarského oblastního divadla J. Roye a ředitele knihovny Old. Drlíka. V sále knihovny za rok 20 premiér, spolupráce s Vít. Nezval, Fr. Kožíkem, Jar. Seifertem. 1959 *Divadlo Štycháček*, později KAPSA (Kabaret, Poezie, SATira), na JSŠ Antonína Zápotockého, ved. Vratislav Bartůněk. V 1. pořadu jako autoři a h. Rudolf Křest'an a Zeno Kaprál, v pořadu i texty I. Wernische a L. Šneppa, mladých autorů, kteří v kraji působili.

Pro mne to byla doba prvních fejetonů, a to nejen tištěných, ale i recitovaných a hraných právě zde. V kalendáři byl tehdy ještě konec padesátých let, ale zásluhou profesora Bartůňky jsme prožívali už časově předsunutou atmosféru živých let šedesátých. Jsem za to tehdejší amatérským prkům vděčný podobně jako za první zkušenosti z veřejného vystupování, které mi později aspoň trochu zmenšily první třému při účinkování v televizi a v rozhlase.

Fejetonista Rudolf Křest'an, 2001.

Později v drahovické OB, později KAPSE *Poetický a intelektuální kabaret*, v 60. letech z nejlepších v Čechách. Spolupracoval s literárními časopisy, např. měsíčníkem Plamen. Autorská představení Posviťme si na sebe, Na garmošku zahráji, Bílá loď, Hledá se muž s dekou, SOS, Byl jednou jeden jeden, Skandál s číkulí, Každý z nás čestně taval kov, Oprýskané nebe, Tři K v Kapse, Večer pro vás, Večer o vás, Já ne - to ty, Hele, člověk, Prostě znovu, Plamen v Kapse, Ameriko, Ameriko, Blues o lidech, Nebudu zpívat o hrdinech, Leacockovy Literární poklesky, Co jsem viděl v trávě, Noční rybí zpěv, Prostě znovu, Nevrať se sám, No a co, Jugoslávská poezie, Človíček (Aškenazy), Čapkovy apokryfy aj. Souborem prošli např. publicista R. Křest'an, básník Z. Kaprál, herečky Daniela Kolářová a Radka Fidlerová, muzikanti Václav Kasík a Miki Jelínek ad. KAPSA posílá útočistěm jiných mladých amatérských souborů, např. divadlo *Známi - neznámi, Existence, Riziko*. Též *Kočovní společnost Kočka*, 2. *literárně poetický a satirický kabaret* v OB Drahovice, 1970 činnost úředně zastavena. Z div. prostor agitační středisko.

60. léta *Estrádní soubor ZK ROH Elektrosvit Karlovy Vary-Bohatice*, poměrně pravidelná činnost, estrádní a kabaretní programy. DS Pedagogického institutu SVIŠŤ 1964 Akce H aneb Město má žízeň.

1961 *Divadelní studio D3 ZV ROH OOD*. 1962 Píseň o Viktorce. Od 1963 hostoval na scéně Divadla Vítězslava Nezvala, zde 39 představení, např. Čapek, Candoni, Gascar, Zeyer, Lawler, Heyermans, Vampilov, Arbuzov, Majakovskij. 1966 Divadelní studio D3 OKS. 1970 spolu s SČDO v Divadle Vít. Nezvala 1. festival amatérských DS Karlovarské divadelní velikonoce. 1971 vlastní scéna v K-klubu v Rybářích. 1973 po M. Honsové ved. Vlast. Ondráček. 1977 sloučení s DS DK ve Staré Roli pod názvem Divadelní studio D3 OKS, např. Balada z hadrů, Ze života hmyzu, ale i Jeffers, Nepil a středověká lidová hra. 1981 jako kočující společnost *Vagant*, s povozem a koněm Bobíkem putování po Domažlicku. V dalších letech texty, reagující na soudobé společenské rozpory, mj. Trináct vůní (Jan Schmidt), O smutných očích Hany Karadžičové (Olbracht), Kuře na rožni (Šotola), dramatizace karlovarských pověstí Mezi dvojím zasyčením kopy aneb Vyprávění (Zd. Šmíd), Horká lázeň (Majakovskij) a 1985 Utíkej, smrtko, utíkej (Šaltenis). Cílevědomá drgíe, osobitě r. pojetí, řada předních h. a r. osobností (Honsa, Honsová, Hlávka, Hlávková, Postlová, Richter, Fíman, Hnilička, Ondráček aj.) přivedla DS mezi nejlepší v českých zemích. Pro děti